

SALAMON ERNŐ: ESTI ÉNEK

*Asít minden öregasszony,
most melegül hálóingük,
jól esik a sárgavászon,
elaludni vágyik mindük.*

*Bóbiskol a komoly férfi,
nehezül a pillantása,
tenyerét elejti, érti
sóhajtását szusszanása.*

*Alig ül a morzsás kisdéd,
édes priccsén alig ülhet,
parittyás szép napja ott megy,
el is ment már. Szenderülhet.*

*Visit a fűrész a fákon,
hirdeti az esti munkát,
fátylasul a pác az ágyon,
láng fogytán mindinkább tompább.*

*Jár még dicséretre-rossz szád,
munkások vénanyja, bábi?
Vajjon mért is gondolok rád?
Mért kell nékem arra járni?*

*Sehol sincs kolóniátok,
összedült fekete óla,
miért is gondolok rátok,
Opra, Hótya, Brinn, Debóra?*

*Titi elment, Avéd máshol,
a mi gyárunk is leállott,
elment Gulasa dudástól,
elfújta a fájerántot.*

*Én is, hogy eljöttem onnan,
letettem a pakli lécet,
kallódom a városokban,
onnan vágyódom felétek.*

*Fagyok szomszédja, tetőtlen,
rászálló felhőtől szürke,
silbak ezen a vidéken,
nyugtalanság köszörültje,*

*elégetlenség örültje,
tüzhelytelen létre bátor,
élet messzire-vetettje,
kérnék abból a világból.*